

ZURNĀLISTA VIEDOKLIS

Pastkastīte vēstulēm nav istā vieta

Manas pastkastītes durvju izlaušana notikusi jau labu laiku pirms Ievāķanās dzīvoklī — varbūt iepriekšējais dzīvokļa īpašnieks ško atslēdzēju pa-zaudējis un nav varējis tikt pie pasta, bet varbūt tas uzlauzis kāds cits... Par to galvu nelauzu, jo lielāko daļu rēķi-ņu saņem elektroniskā formātā tipat kā vēstules. Vienīgais svari-gais paziņojums, kas liek pārbaudīt pastkastīti, līdz šim pienāca mēneša sākumā no apsaIm-nickotāja. Tas pēdējos mēnešus kāds šos rēķinus labprāt piesavinā-jās, pastkastīte atgriezot, piemēram, janvāra rēķinu marta beigās... Arī par šo atbaidno izdarību neiespringstu un piedējos, ka tas bija pamudinājums pietiekties, lai arī šo rēķinu man vairs nesīta papīra formātā.

Pastkastītes puspavērtās durvīs nākas atvērt vien pienākuma pēc, apzinoties, ka tajā būs iemests kāds reklāmas bukletīšs, kurš manās rokās pavada aptuveni minūti, līdz nonāk miskastes maisā.

Pastkastītes puspavērtās durvīs nākas atvērt vien pienākuma pēc, apzinoties, ka tajā būs iemests kāds reklāmas bukletīšs, kurš manās rokās pavada aptuveni minūti, līdz nonāk miskastes maisā. Nedēļi reizi iznū-kojot dažādu krāsaino lapelju piemes-to miskasti, es atvainojos, pastkasti, un pēc smaguma un apjoma konsta-tējoj, ka no reklāmām sanāku gada plānotājs, pārņem dzīva nepatīka. Pilnībā izmeklots papīrs, tinte, kāda pastnieka laka un uzņēmuma līdzek-ļi, nevērtīgi izlietots nozīmētais koks.

Stiepiot kārtējo papīru kaudzi, do-māju, cik būtu labi, ja šādas reklāmas nonāktu tikai pie tiem, kuriem tās tie-sām interesē.

Tik bieži dzirdam, ka lielāko daļu no atkritumiem var otrreiz pārstrā-dāt, bet šajās gadījumā tā ir cīņa ar sekām, nevis izstrāsti. Ja šādi ike-ndējas līdveikalu piedāvājumi, poli-tiskās reklāmas un aicinājumi uz ne-

dzirdētiem dievsnamiem nenonāktu manā pastkastītē, tos nevajadzētu arī pārstrādāt un ražot atkāroli tos pašus «ļoti vajadzīgos» un «izglītojošos» materiālus. Turklāt tos nav jēga vēst arī uz laukiem, jo krāšņi ar šiem glan-cēti spīdīgajiem papīriem neiekursi.

Esmu izdomā-jusi uz pastkastītes uzlīmēt uzrakstu ar lūgumu mani neap-laimot ar šiem «zil-binošajiem» pie-dāvājumiem, bez kuriem mana dzīve nav iedomājama. Vēl noteikti vajā-dzētu salabot pasi-kastītes durvijas un sašaurināt spraugu,

pa kuru reklāmas tiek iemestas. Bet, nē! To taču nedrīkst! Likums nosaka, ka pastkastītei ir jābūt tādai, lai tajā varētu ievietot vienkāršas vēstules A4 formātā. Vēl pagājušā gada au-gustā stāpūšās spēkā jaunās normas, kas sīki un smalki nosaka pastkastītes parametrus. Savukārt par reklāmām, kuras es tiešām nevēlos saņemt, nav nekādi noteikumi. Kādēļ es neesmu aizsargāta no tā, ka pastkastīte ir pie-būta līdz ar māliem un pat, ja kāds man sūtītu vēstules, tām jau vairs ne-būtu vietas?■

Paula Negriņa

Literāta Aleksandra Pelēča 94. dzimšanas dienā

Ize Kārkluvalka

Pirms 14 gadiem, sagaidot Talsos dzīvojošā rakstnieka, dze-jnieka Aleksandra Pelēča (1920—1995) 80. dzimšanas dienu, Talsu pilsētas pašvaldība iedibināja viņa vārdā nosauktā literārās prēmijas piešķiršanas tradīciju. Šo apbalvojumu līdz šim piešķi-ra ik pēc diviem gadiem dzejas, prozas, dokumentālu darbu au-toriem par ieguldījumu A. Pelēča daiļrades pētniecībā un populari-zēšanā, augstvērtīgiem darbiem literatūrā, literatūras zinātnē, publicistikā, kas vēlti Talsu, Dundāgas, Rojas, Mērsraga no-vadim. 10. aprīlī Talsu Galvenā-jā bibliotēka tradīciju turpināja — sarīkojums notika A. Pelēča jau 94. dzimšanas dienā.

Talsu Galvenā bibliotēka prēmijai bija izvirzījusi astoņas 2012. un 2013. gadā izdotas grāmatas. Vērtēšanas komisija strādāja Olga Blumbaha (tās vadītāja, Talsu novada domes izglītības, kultūras un sporta komi-tes priekšsēdētāja), Iļģuna Kalinka (Talsu novada domes izpilddirektora vietniece administratīvajos un finanšu jautājumos), Talsu novada kultūras no-dalas vadītāja Ina Jurkeviča, Rakst-nieku savienības priestāvis Jānis Jur-kāns, Talsu Literātu apvienības pārstāve Ieva Krīšlāne un Talsu Galvenās bibliotēkas direktore Viņa Nagle.

Prēmiju (500 euro apmērā) saņē-ma Talsu Valsts ģimnāzijas vēstures skolotājs Antras Grūbes pētījums «Talsu cibreji», izdots biedrībā «Aleksandra Pelēča lasītava». Grāmatā autore apkopojusi daudzpusīgu izzi-ņas msteriālu par laiku no 19. gs. 20. gadiem līdz mūsdienām. Tās bija vērtēšanas komisijas lēmums, bet ie-spēju balsot par sev vissimpātiskāko grāmatu izmantoja ļoti daudzi dažā-du paaudžu lasītāji. Šo, Lasītāju Sim-pātijai balvu, saņēma Imants Tamsons par Latvijas neatkarības cīņājiem ve-līto nacionālpatriotisko grāmatu «Sargā savu tēvu zemi» («A. Pelēča

Talsu novada domes vārdā A. Pelēča balvas ieguvēju Antru Grūbi (no kreisās) apsveic Sandra Pētersone, domes priekšsēdētāja vietniece, un domes priekšsēdētājs Aivars Lācarus.

Lasītāju balsojumā iegūto Simpātijai balvu un dāvanu karti Talsu Galvenās bibliotēkas direktore Viņa Nagle pasniedz nova-da vēstures pētniekam Imantam Tamsonam.

Daiva Kārkluvalka foto

lasītava» izdevums), kurā ir ļoti ba-gātīgs fakto materiāls par Talsu Valsts vidusskolas un ģimnāzijas absolven-tiem, skolēniem un skolotājiem Lat-viņu Ieģonā Otrajā Pasaules karā.

Protams, nozīmīgi darbi ir arī pārējs prēmijas kandidāts, bet kopumā šā gada mazāk punktu: Ibi-šu sabiedriskās darbinieces Baibas Suvcēnes grāmata «Lībiešu krasta stāsti» (izdevniecība «Jum-ava»), kurā apkopotas pierakstītās 19. gadsimta iedzīvotāju atziņas un dzīvstāsti, kas hiecinā par laiku no 19. gs. beigām līdz 20. gs. beigām; literatūrzinātniece Iļģona Bērsona sastādītā Kārļa Dzirlejas publicisti-kas un literāro darbu krājums «Es atskatos uz Talsu novadu» («A. Pe-lēča lasītava»); Renātes Blumbergas un Valta Ernštreita zinātnisko rakstu krājums «Lībieši. Vēsture, valoda un kultūra» (izdevējs — «Lībiešu kul-tūras centrs»); Pēdvāles Brīvības mākslas muzeja izveidotāja Ojāra Feldberga dokumentālā hiecliba — albums «Pēdvāle 20» (muzeja izde-vums), kurā fotoattēlos un autora tekstā tālāni atklāts būtiskākais unikalās mākslas vides attīstības 20 gadu vēsture; literatūrzinātnie-ka Ojāra Zandera dokumentālais, publicistiskais darbs «Ko Kurzemes meži un jūra sāc» (izdevniecība «Jumava») par ievērojamākajiem Kurzemes kultūras darbiniekiem; Maijas Laukmanes savai sirdspil-sītai Talsiem veltītais dzeju un eseju apkopojums «Pilsētas grāmata» («A. Pelēča lasītava»).

Katrs grāmatas autors ieteicās par savu darbu, tā tapšanas jēgu un rezultātu. Imants Tamsons aizrādīja, ka būtu vēlēties lielāku atklātību prēmijai ieteikto darbu vērtēšanas laikā — tikšanos ar vērtēšanas komisiju un konkrētu aizrādījumu uzklāšanu, nevis zērijas lēmuma un tāi sākojotā Talsu novada domes sēdes lēmuma iz-lasīšanā interneta mājaslapā. Lai gan viņam teica, ka tas viss būs dzirdams sarīkojuma gaitā, nācās samierināties vien ar oficiālo rezultātu noklausīša-no — vērtējāji savu viedokli bija iz-pauduši konkrēto piešķirto vērtējuma punktu daudzumā.

Ir uzkrāta pietiekami liela pieredze šīs tradīcijas kopšanā, un vienmēr var ko mainīt, darīt citādi. Galvenais, kā atzina grāmatu autori, Talsu Galvenās bibliotēkas vadītājs speciālistes un Talsu novada pašvaldības pārstāvi — tā ir vērtīga un noteiktā turpināma, jo pastūr konkrēts ieguldījums kultūras vēsturē. Izlemis, ka turpmāk A. Pe-lēča prēmiju literatūrā piešķirs katru gadu, negaidot divu gadu starplaiku.

Prieks par godprātīgi padarītu, sa-biedrībai vajadzīgu darbu tā vien sta-voja no līvena suminātā autora. Savu kolēģi Antru Grūbi sirsnīgi apsveica arī Talsu Valsts ģimnāzijas direktors Gundars Sebris. «Talsu Vēstis» viņš atzina «Antras Grūbes līdzšinējais darbs publicistikā nepārspējami ir pel-nījis augstu novērtējumu. Tādu entu-ziasmu un nopietību, darba apjomu, kādu viņa iegulda, veicot pētījumus un rakstot grāmatas, var tikai cienīt, ap-briņot un priecāties par rezultātu.» ■

S. LAPPE

AKTUĀLS JAUTAJUMS

Kā vērtējat kultūras dzīvi Pļavās?

Paula Negriņa

Valteris Kļavonoks, Pļavās. — Seit dzīvoju salīdzinoši neseni, jo saslīma mam-ma un vajadzēja kādu, kas viņai palīdzētu. Grūti vērtēt, cik kultūras dzī-ve šeit ir aktīva, kaut kas jau noliek. Esmu atsācis saīeta namā spēlēt no-vasu, jo visu laiku nevar pa zemi vien rakties.

Lauma Briede, tālrunē: — Ar kultūras dzīvi Pļavās viss ir kārtībā. Šad tad pievie-riņojos rokdarb-niecēm, bet tas nenotiek bieži, jo pati dzīvoju

Talsos. Biežāk esmu brīvprātīgā, kas palīdz dažādu aktivitāšu organizēšanā un citos darbos. Iesaistīties vēlos, jo es agrāk pati šeit dzīvoju. Esam kā liela ģimene, un, ja ir kāds, kas visu organizē, ir ļoti jauki. Cilvēki, kas ir atsaucīgi, nāk uz visiem pasākumiem, bet ir arī tādi, kas no savām mājām neiznāk.

Kārlis Briedis, Pļavnieks: — Domāju, ka aktivitāšu pietiek. Nāku reizēm skaļtutes teātri, nevarēju laist garām arī saīeta nama 25. jubilejas pasākumu. Bieži nāku uz Pļavmuīzas saīeta namā spēlēt tenis, no vasu un zolli. Nāk gan mana vecuma, gan jaunāki spēlētāji. Katru gadu ziemā ir seši turnīri no vasu un tenisā, tajos vienmēr piedalos.

Arta Akmeņlauka, Pļavniece: — Pļavās kultūras dzīve ir ļoti aktīva, jo katru mēnesi mums šeit notiek kāds pasākums. Uz tiem ierodas vietējie un laucienieki. Es pati spēlēju amatiercētri «Pļavas». Jau nā paaudze mums arī ir — viņi mums ir dejojāji, jo enerģija plūst pāri malām.■

11. aprīlī Pļavmuīzas saīeta namam tika atzīmēta 25. jubileja. Par to lasiet nākamajā laikrakstā!